

DOKUMENTACE ZÁVĚREČNÉ PRÁCE

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ARTS

ATELIÉR MALÍŘSTVÍ 1

PAINTING STUDIO 1

KDO NAJDE MALÍŘE/MALÍŘKU, NAJDE POKLAD

WHO FINDS A PAINTER FINDS A TREASURE

DIPLOMOVÁ PRÁCE

MASTER'S THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

BcA. Jakub Dvořák

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

MgA. Marie Štindlová

BRNO 2024

OBSAH DOKUMENTACE:

TEXTOVÁ ČÁST	s. 4 – 10
OBRAZOVÁ ČÁST	s. 11 – 18

TEXTOVÁ ČÁST

Abstrakt

Diplomová práce představuje autorskou spolupráci malíře a malířky – Jakuba Dvořáka a Michaely Novákové. Programově se věnují společnému malování jednotlivých obrazů, přičemž výsledek vychází z několika rovin: samotného vizuálního obsahu, ve kterém se prolínají malířské rukopisy obou autorů, i pro diváka neviditelný, nicméně neméně podstatný proces neustálé vzájemné komunikace, hledající společný konsenzus během procesu tvorby - od samotného výběru námětu po rozdělování malířsky pojednávaných ploch.

Společně vytvářené obrazy tématicky zobrazují výjevy z prostředí (pří)městské krajiny maloměsta na Vysočině, což se vztahuje ke skutečnosti, že se oba autoři v tomto prostoru pravidelně pohybují. Z technického hlediska se bude jednat o olejomalby v různých formátech.

Cílem je vytvořit cyklus olejomalb provedených autorskou dvojicí. Kromě tématu spolupráce, které bude prostupovat každým obrazem, je neméně podstatná samotná spojující tematika vybraných námětů – cílem je tedy nejen forma vzniklá prolínáním rukopisů obou malířů, ale i obsah.

Jakub:

Úvodem bych zde chtěl uvést některé technické aspekty, týkající se samotné formy textové části diplomové práce. Jak již bylo uvedeno výše, diplomová práce s názvem *Kdo najde malíře/malířku, najde poklad* představuje (nejen) výsledek spolupráce autorské dvojice. Z hlediska formálních požadavků je tento text mým produktem, nicméně s ohledem na skutečnost, že pojednávána problematika ze svého principu není pouze mou individuální záležitostí, jsou součástí této práce komentáře, respektive úhly pohledu mé kolegyně, spoluautorky – po vzájemné domluvě místy písemně upravené z mé strany. Zároveň dodávám, že po formální stránce se jedná o moji diplomovou práci – Míša je v čase psaní tohoto textu studentkou druhého ročníku bakalářského studia v ateliéru Malba II na Fakultě umění Ostravské univerzity. Celkově je text rozčleněn tak, aby tato skutečnost, respektive rozvržení textu bylo jasně patrné.

Naše vzájemná malířská spolupráce má své počátky v létě minulého roku, to jest 2023. Oba jsme byli účastníky malířského plenéru, realizovaném v malém městě na Vysočině, Přibyslavi, a organizovaný umělcem Jaroslavem Grodlem.¹ Při této příležitosti nás tehdy poprvé napadla myšlenka vytvořit obraz společnými silami. Výsledek nás přesvědčil o tom, že se jednalo o zábavnou, a zároveň vzájemně obohacující zkušenost, vymykající se dosavadnímu individuálnímu způsobu práce. Na základě tohoto zhodnocení jsme se rozhodli v rozvíjení této spolupráce pokračovat i po skončení přibyslavského plenéru.

Naprostá většina našich společných obrazů vznikla v místě, kde žiji, tedy ve Žďáru nad Sázavou, na což reaguje i ideové vymezení samotné diplomové práce. Je důležité zmínit, že diplomová práce je tvořena nejen nově realizovanými malbami, ale i konsenzuálně

---

1 *Janáček Art. Letní výtvarný plenér Přibyslav 2023*. Online. Dostupné z: <https://galerie.janacekart.cz/letni-%C3%AD-v%C3%BDtvarn%C3%BD-plen%C3%A9r-p%C5%99ibyslav-2023> [citováno 2024-4-16].

vybranými staršími společnými obrazy – cílem je představit naši spolupráci dostatečně zeširoka, s čímž souvisí rekapitulace zkušeností získaných od počátků vzájemné malířské spolupráce a další související vývoj nejen v malířských postupech. V následujících řádcích a odstavcích se všechny relevantní zkušenosti a postřehy pokusíme rozvinout co možná nejdůsledněji.

Není nepodstatné zde hovořit o samotných predispozicích k vzájemnému malování – dle mého názoru mezi námi panuje vyvážená shoda na pomyslné malířské ose „podobnost – odlišnost“. Oba sdílíme zkušenosti a oblibu práce v plenéru, nicméně individuálně se naše témata neprolínají skrz naskrz – naše zájmy jsou v mnohém podobné (obecně zájem o bezprostřední svět okolo nás), nicméně v individuální tvorbě se každý zaměřujeme trochu jiným směrem. Naše malířské rukopisy jsou od sebe natolik odlišné, aby výsledný společný obraz představoval rozpoznatelné spojení obou rukopisů, ale zároveň dostatečně společně sladěné tak, aby onen obraz nebyl nefunkční koláží. Osobně se rád věnuji drobným detailům – pro Míšu je podstatný především celkový dojem, celistvost obrazu s tím, že přesnost tvarů není na prvním místě. Podobná situace panuje i v případě palety – nepoužíváme (samozřejmě ne úplně) totožné odstíny. Rozdíl je zde například v tom, že Míša na rozdíl ode mě nepoužívá černou barvu, minimálně využívá i bělobu. Tuto imaginární osu lze uplatnit i na ryzí technické v podobě používaných typů štětců. To, co jsem nyní ve stručnosti zmínil, bude vzápětí postupně podrobněji rozvedeno.

Na základě předchozích řádků vyvstává skutečnost, že veškerá naše společná tvorba, tedy včetně obrazů, které jsou součástí diplomové práce, nachází své zázemí v plenéru – a jak bylo stručně zmíněno výše na základě pomyslné osy, přes určité překrytí se naše individuální zájmy do určité míry liší. Je tedy základním úkolem, před který přistupujeme při každém rozhodnutí namalovat společný obraz, najít společný konsenzus ohledně toho, co vlastně namalovat. Nicméně nejdříve je třeba blíže popsat konkrétní zájmy obou aktérů. Pro mě osobně diplomová práce v mnohém navazuje na moji bakalářskou práci, a obecně na to, čemu se kontinuálně věnuji již poměrně dlouhou dobu.² Ve svých obrazech vycházím ze svého blízkého okolí – to jest maloměstská periferie a příměstská kulturní krajina. Snažím se zachytit specifickou atmosféru a genia loci zdejšího prostředí v podobě prolínání břizolitových omítek svépomocí postavených domků se zateplenými fasádami v sytých, meruňkových odstínech, eternitových střechech, sgrafit s více či méně bizarními motivy, plastových oken, satelitních přijímačů, skleníků či svařovaných plotů s ornamenty. V případě obrazů příměstské krajiny pak věnuji pozornost charakteristickým civilizačním projevům v podobě všudypřítomného elektrického vedení, betonových drenážních šachet na loukách a polích, či skomírajících smrkových monokultur. Své obrazy se snažím nestavět jako prvoplánovou kritiku, spíše mi jde o pohled s určitým odstupem, případně s jemnou dávkou humoru.

Míša:

Ve své tvorbě se již dlouhodoběji zabývám tématem domova. V minulosti jsem se věnovala plenérovým studiím v okolí mé domoviny, ke které jsem se tak snažila získat vztah, který mi

---

2 DVOŘÁK, Jakub. Všednost na kraji města. Bakalářská práce. Brno: Vysoké učení technické, Fakulta výtvarných umění. 2022. Dostupné z: <https://www.vut.cz/studenti/zavprace/detail/140874> [citováno 2024-4-16].

zde chyběl. S nástupem na vysokou školu jsem svou pozornost zaměřila i na jiná místa, které jsem se snažila pojmout za své „útočiště“ a nyní jsem svůj domov našla ve Žďáru nad Sázavou. Ve své práci tak tedy subjektivně reflektuji svět okolo mě, ve kterém se právě nacházím. Neboť pocházím z vesnice, mám blízko k přírodě, kterou v obrazech často zobrazuji. Nejedná se ale čistě o krajinomalby, je v nich zaznamenán i urbánní prostor. Narozdíl od Jakuba to již ale vnímám za přirozenou součást světa, ve kterém žijeme. Snažím se zachytit ducha místa, kterého namísto objektů, jež se zde nachází, vnímám skrze barevnost. Barvy tak pro mne mají nejdůležitější funkci v rámci obrazu.

Jakub:

Jak se tedy vlastně domlouváme na tom, co namalovat? Onen konsenzus, ke kterému docházíme, je do značné míry ovlivněn samotným prostředím, ve kterém se nacházíme, tedy v prostředí malého regionálního města, respektive na jeho periferii. Lze tedy říci, že již samotná tato skutečnost determinovala to, co tématicky prostupuje a spojuje obrazy, které jsou součástí diplomové práce. Je to prostředí, které je ze své podstaty blízko mé individuální tvorbě. Zcela zásadní je však vyváženost obou našich pohledů, tudíž náměty hledáme společně tak, aby vyhovovaly našim představám bez převahy jednoho či druhého. Výsledkem je tedy kombinace toho, co oba považujeme za podnětné. Neplatí to však vždy, není výjimkou, že občas vzájemně přistoupíme na vybraný motiv jednoho s vědomím, že příště se situace bude opakovat obráceně. Obecně však můžeme říci, že série našich obrazů v rámci diplomové práce představuje civilní, všední či každodenní pohled na prostředí maloměsta. Většinu času jsme se pohybovali na samotném okraji města, mnohdy již ve více či méně otevřené krajině – časté náměty obrazů tak jsou výjevy z periferních sídlišť. Například paneláky, bytovky či rodinné domy, které jsou díky zateplení s pestrobarevnou fasádou samy o sobě zajímavým malířským námětem. Někdy jsme se ale se stojanem vydali dovnitř samotného města, takže travnaté plochy s procházejícími se lidmi střídají asfaltová parkoviště, silnice, zaparkovaná auta, dopravní značky, sloupy veřejného osvětlení a semaforey. Mimo velká veřejná prostranství došlo i na zahradní zákoutí staršího domku s tím, co k tomu patří – skleník, kompostér, nařezané dříví, nádoby na dešťovou vodu a podobně. Do obsahu obrazů každý vnášíme svůj úhel pohledu a zájmy (tak, jak jsme je popsali výše) s tím, že důležitý je výsledek, který drží pohromadě a dokáže hovořit sám za sebe. Obrazy tedy obsahují zájmy nás obou, výsledek zároveň představuje něco, co bychom pravděpodobně v individuální rovině sami nevytvořili, což považujeme za jeden z mnoha přínosů autorské spolupráce.

Samotný fyzický výstup společného malování, tedy konkrétní obrazy, představují výsledky našich konsenzuálních rozhodnutí, nicméně zcela zásadní je proces jejich vzniku. Důležitým počátečním momentem při malování společných obrazů je fakt, že se záměrně vyhýbáme přípravě v podobě skicování. Pokud bylo již zmíněno, že je velmi důležité se vzájemně domluvit na výběru konkrétního námětu, tak vzájemná komunikace během procesu malování je defacto tím nejdůležitějším (v pomyslné hierarchii téměř na úrovni výsledného obrazu) prvkem, v podstatě tmelem celé autorské spolupráce. Neustálá vzájemná komunikace probíhá od samého začátku do naprostého konce malířského procesu – do okamžiku kdy se shodneme, že obraz je hotov. Intenzivní vzájemná komunikace a hledání shody tak začíná ještě před prvními tahy štětcem. Rozvržení kompozice tak vzniká dynamicky podle názorů jednoho či druhého. Místně specifické dispozice i velikost formátu pak

ovlivňují, zda základní kresbu provede jeden z nás či oba naráz. Snaha o vyváženost pojednávaných obrazových ploch pak prostupuje celým malířským procesem. S prací v plenéru se nicméně pojí i potřeba svižného postupu a praktického uvažování, tudíž plochy si vzájemně snažíme rozdělovat tak, abychom si u stojanu nepřekáželi. Vždy ale máme na paměti, že se musíme pravidelně střídat tak, aby rukopisy dynamicky buď splývaly či vytvářely kontrast – to záleží na konkrétní situaci – ale aby nikdy nedocházelo k tomu, že by výsledný obraz působil útržkovitě, nekompaktně. Prioritou je celistvě působící obraz, který v sobě nese oba naše rukopisy v dostatečně harmonickém, ale ne až příliš sjednoceném celku. K vzájemnému prolínání rukopisů je nutno dodat, že se jedná o proces, který není nikdy prováděn stejným způsobem – uvědomujeme si nebezpečí, které představuje upadnutí do rutiny. Jak již bylo zmíněno, oba inklinujeme k rozdílnějším přístupům ve vztahu k výstavbě obrazu – v mém případě jde o větší pozornost k detailům a přesnějším tvarům, u Míši převažuje zájem o celkovou plochu. Snažíme se mít své oblíbené postupy na vědomí, a nespolehávat na ně automaticky – své silnější stránky se snažíme uplatňovat tam, kde přinesou kýžený efekt – zároveň se ale snažíme rozdělovat si obrazové plochy takovým způsobem, aby například jeden z nás neustále nemaloval pouze stromy, a podobně.

Míša:

Co se týče rukopisů, je zde, jak bylo zmíněno výše, snaha prolínat je vzájemně, využívat naše silné stránky či naopak malovat naše ne zcela typické výjevy. A ačkoliv se snažíme o zachování našich jedinečných rukopisů, cítím potřebu uvést, že během postupného prohlubování společného malování jsem svůj rukopis více a více přizpůsobovala svému kolegovi. Uvědomila jsem si, že toto není správná cesta. S Jakubem jsme o tom důkladně pohovořili – začali jsme se mít v tomto ohledu více na pozoru, byť vzájemné ovlivňování považujeme za přirozené, avšak s nutností adekvátní sebereflexe.

Jakub:

Pokud přichází na řadu otázka inspirace, tak ze současného umění, respektive malířství, shledávám jako pravděpodobně nejvíce ovlivňující tvorbu izraelské skupiny The New Barbizon.³ Toto uskupení, složené z malířek s kořeny v zemích bývalého Sovětského svazu, vzniklo v roce 2011. Vznik skupiny iniciovala Zoya Cherkassky-Nnadi a po dobu pěti let se skupina věnovala rozvíjení plenérové malby. Rozsah námětů lze označit za poměrně pestrý – od výjevů z městského prostředí a kibuců (scény z ulic, obchodů a kaváren) po motivy, které vychází z těch méně příjemných částí izraelské reality (okupovaná území, výjevy ze života žadatelů o azyl či nelegálních pracovníků z Afriky). Abych byl konkrétnější, nejvíce inspirativní z této skupiny jsou pro mě obrazy Natalie Zourabové.⁴ Nacházím v nich citlivou, příjemnou a vyváženě „šťavnatou“ barevnost v kombinaci s precizní stylizací ploch a tvarů. Jsou pro mě pomyslným měřítkem v kontextu uvažování o „utaženosti“ obrazů, na kterých sám pracuji. Zároveň jsou mi blízké i z hlediska námětů, které zpravidla vychází z všední každodennosti.

3 *New Barbizon*. Online. Dostupné z: <https://newbarbizon.wixsite.com/new-barbizon> [citováno 2024-4-16].

4 ZOURABOVA, Natalia. Online. Dostupné z: https://www.nataliazourabova.com/?fbclid=IwZXh0bgNhZW0CMTAAR2hllSFwTQa656ludQ8R2m3cU4ySZVGs4yX84HdNN_SWk_7utx9VMQKEql_aem_ASn_nYq_hAPCt8YScuvyWs4PO9MBWqZ8NUGu8u2p6lzOV9G1XqcM6kzaLeP0BckFVW8W6YrnAWaccXQuMYGtKciS [citováno 2024-4-16].

Z koloristického i námětového hlediska jsou mi velmi blízké plenérové malby německého malíře Petera Angermanna. Tento umělec studoval u Josepha Beuyse, přičemž v roce 1979 spoluzaložil skupinu Normal se dvěma českými malíři, Milanem Kuncem a Janem Knapem. Znamější je jeho figurální poloha – tyto obrazy často nesou sociálněkritický podtón, jsou prodchnuté ironií, sarkasmem a mnoha metaforami. Z hlediska formy oceňuji úspornost jeho malířského přednesu, se kterou je schopen vytvořit komplexní výjev a zároveň cit pro (chytrý) detail. Podobně jako u Natalie Zourabové je mi sympatická Angermannova barevnost, která koresponduje se zvoleným podkladem, který malíř volí podle daného námětu, kterému se věnuje – podkladová barva hraje ve výsledku podstatnou úlohu. Do jisté míry se ztotožňuji i s Angermannovým přístupem k námětům – jeho krajinomalby bavorské kulturní krajiny (která se v mnohém podobá té, ve které se sám pohybuji a nacházím inspirativní motivy) s jeho typicky ironizujícím přístupem znázorňují náš současný svět: všudypřítomné elektrické vedení, balíky sena v igelitu na kraji louky, větrné elektrárny tyčící se nad zdánlivě romantickým zákoutím či výsekem krajiny, a podobně.

Pokládám za důležité zde uvést plenérovou tvorbu malíře Jaroslava Grodla.⁵ Podobně, jako u autorů zmíněných výše, shledávám jako silně inspirativní jeho citlivou barevnost a celkovou svěžest a lehkost působící z jeho obrazů. Vzhledem k tomu, že tento umělec působí na Vysočině, jsou mi v mnohém blízké i náměty jeho obrazů, zvláště ty, které vychází z prostředí malého města Přibyslav – na první pohled možná banálně a všedně působící výjevy se nejen díky sympatické barevnosti stávají vizuálně atraktivními obrazy. Zajímavé je pro mě pozorovat i jeho malířské zkratky v rámci uvažování nad podobnou problematikou v rámci své vlastní tvorby.

Míša:

Mezi své hlavní zdroje inspirace bych určitě zařadila tvorbu malířky Ester Knapové. S obrazy této mladé absolventky AVU jsem se poprvé setkala na výstavě v Oblastní galerii Vysočiny v Jihlavě s názvem *Malí Indiáni aneb Úkryt v metafoře*.⁶ Zde jsem byla ohromena jejím citem pro barevnost a její práci jsem začala s radostí sledovat. Je mi blízká i tematikou své práce – vzpomínáním na dětství, doprovázené jistou melancholií, nostalgií a nevinností dítěte. Vychází z fotografií, kterými se volně inspiruje. Tato blízkost zde panuje i z toho důvodu, že se něčím podobným zabývám sama – vycházím z osobních zkušeností, z toho, co mě v životě potkává a co se děje okolo mě.

Dalším významným zdrojem inspirace pro mou tvorbu jsou obrazy Petra Grubera. Podobně jako Ester Knapová se i Gruber ve svých obrazech zabývá vzpomínkami, v tomto případě vzpomínkami na místa, která navštívil či se v nich pohyboval. Především jde o různé lesní výjevy, byť důležitá je i jeho série zaměřená na rekreační zařízení či hotely (umístěné obvykle v lesním prostředí) nebo zátiší. Především jeho starší obrazy, ve kterých byla sice patrná lidská přítomnost ale samotný člověk chyběl, mě zaujaly díky silné, nostalgicky působící atmosféře. Mám ráda celkově jemnou barevnost jeho obrazů.

⁵ GRODL, Jaroslav. Online. Dostupné z: <https://pure-beauty.cz/> [citováno 2024-4-16].

⁶ KNAPOVÁ, Ester. *Malí Indiáni aneb Úkryt v metafoře*. Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě. Online. Dostupné z: <https://ogv.cz/ester-knapova-mali-indiani-aneb-ukryt-v-metafore> [citováno 2024-4-16].

Moji tvorbu silně ovlivnil Jaroslav Grodl, který byl mým pedagogem malby během středoškolského studia. Kromě samotného přístupu a uvažování o malbě (budování obrazu a redukce ploch či zájem o všední motivy) mi doporučil mnoho zajímavých malířských osobností. Například belgickou malířku Ilse D'Hollander – která malovala bezprostřední okolí svého domova silně abstrahovanou formou. Osobně se mi líbí její ztvárnění každodenních výjevů, které na první pohled zdánlivě působí jako abstrakce, ale při důkladnějším pohledu divák rozezná známé tvary okna či žaluzií. Důležité, vzhledem k zájmu o plenérovou malbu, jsou pro mě izraelské Barbizonky, o kterých se již ale rozepsal Jakub.

Pokud jde o malířství 20. století, oslovila mě tvorba Václava Bartovského, představitele skupiny UB 12. Podobně jako u již zmíněných umělců a umělkyně, i u obrazů tohoto malíře mě baví redukované, abstrahované plochy a jemná, tlumená barevnost.

Jakub:

Závěrečné řádky bych chtěl věnovat zpětné reflexi naší společné tvorby, do určité míry tedy i částečnou rekapitulaci. Malování společných obrazů ve dvojici pokládám za ohromně obohacující zkušenost – minimálně ve třech základních rovinách. Tou první je samotný obraz, který namalujeme: spojení dvou rukopisů vytváří výsledek, ve kterém se sice poznáváme, ale který by v individuální rovině vzniknout nemohl. Což možná může vyznívat banálně, nicméně při pokračující spolupráci dochází k vzájemnému ovlivňování, přijímání nových impulsů – ovšem na vědomé úrovni, není žádoucí se nechat ovlivňovat příliš moc.

Druhá rovina je možná důležitější – tou je vzájemná komunikace a schopnost se domluvit, respektovat pohledy a názory toho druhého a umět vytvářet kompromisy. Jak již bylo řečeno, proces společného malování provází téměř neustálá komunikace. Neustálé domlouvání od samotných prvopočátků v podobě debat nad zvolením námětu, přes společné vymýšlení ideální kompozice až po rozpravu nad téměř každým tahem štětce. Je to situace, kterou při individuálním procesu malby člověk prožívá maximálně sám se sebou uvnitř hlavy. Společné malování přináší obohacení v podobě schopnosti umět přijímat názory toho druhého a případně vést konstruktivní polemiku, či shodnout se na něčem tak, aby to bylo co nejvíce vyvážené ku prospěchu nás obou. Oba ale víme, že naprosté vyváženosti dosáhnout nelze – snažíme se jí alespoň co nejvíce přibližovat.

Poslední aspekt je docela prostý, zároveň je ale důležitou součástí samotného rozhodnutí pro společnou tvorbu – společné malování je jednoduše zábavnou, mnohvrstevnatou zkušeností.

Odkazy:

- 1) Janáček Art. *Letní výtvarný plenér Přebyslav 2023*. Online. Dostupné z: <https://galerie.janacekart.cz/letn%C3%AD-v%C3%BDtvarn%C3%BD-plen%C3%A9r-p%C5%99ibyslav-2023> [citováno 2024-4-16].
- 2) DVOŘÁK, Jakub. *Všednost na kraji města*. Bakalářská práce. Brno: Vysoké učení technické, Fakulta výtvarných umění. 2022. Dostupné z: <https://www.vut.cz/studenti/zavprace/detail/140874> [citováno 2024-4-16].
- 3) *New Barbizon*. Online. Dostupné z: <https://newbarbizon.wixsite.com/new-barbizon> [citováno 2024-4-16].
- 4) ZOURABOVA, Natalia. Online. Dostupné z: https://www.nataliazourabova.com/?fbclid=IwZXh0bgNhZWQCMTAAR2hISFwTQa656ludQ8R2m3cU4ySZVGs4yX84HdNN_SWk_7utx9VMQKEqI_aem_ASn_nYq_hAPCt8YScuvyWs4PO9MBwqZ8NUGu8u2p6lzOV9G1XqcM6kzaLeP0BckFVW8W6YrnAWaccXQuMYGTkciS [citováno 2024-4-16].
- 5) GRODL, Jaroslav. Online. Dostupné z: <https://pure-beauty.cz/> [citováno 2024-4-16].
- 6) KNAPOVÁ, Ester. *Malí Indiáni aneb Úkryt v metafoře*. Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě. Online. Dostupné z: <https://ogv.cz/ester-knapova-mali-indiani-aneb-ukryt-v-metafore> [citováno 2024-4-16].

OBRAZOVÁ ČÁST

Křižovatka za kruhovým objezdem, olej na plátně, 100 x 145 cm, 2024

Pohled na sídliště a komín, olej na plátně, 120 x 120 cm, 2024

Na kopci za městem, olej na plátně, 80 x 135 cm, 2024

Dvorek pod větrnou elektrárnou, olej na plátně, 90 x 120 cm, 2024

Podzim na kraji města, olej na plátně, 65 x 85 cm, 2023

Krajina s agrárním motivem, olej na plátně, 45 x 70 cm, 2023

Hospoda na sídlišti, olej na plátně, 80 x 100 cm, 2023

